

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 354/2019
30.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Снежана Драгићевић, адвокат из ..., против туженог Дома здравља “Краљево“ из Краљева, чији је заступник Градско јавно правобранилаштво из Краљева, ради поништаја одлуке, одлучујући о ревизији тужиље, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3951/17 од 03.04.2018. године, на седници одржаној 30.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3951/17 од 03.04.2018. године.

Образложење

Основни суд у Краљеву, пресудом П1 989/2016 од 24.07.2017. године, одбио је као неоснован тужбени захтев тужиље, којим је тражила да се поништи као незаконит акт туженог – обавештење туженог број .. од 02.12.2016. године, о избору кандидата за пријем у радни однос на одређено време са пуним радним временом до повратка запослене са породилског боловања и породилског одсуства, за радно место медицинске сестре у Служби за ... и да се наложи туженом да изврши поновни избор кандидата по наведеном огласу, у року од осам дана по пријему пресуде (став први изреке). Обавезао је тужиљу да накнади туженом трошкове парничног поступка у износу од 36.000,00 динара, у року од 8 дана по пријему пресуде (став други изреке).

Апелациони суд у Крагујевцу, пресудом Гж1 3951/17 од 03.04.2018. године, одбио је као неосновану жалбу тужиље и потврдио пресуду Основног суда у Краљеву П1 989/2016 од 24.07.2017. године (став први изреке). Одбио је као неоснован захтев тужиље, којим је тражила да се обавезе тужени да накнади тужиљи трошкове поступка по жалби (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је благовремено поднео одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. а у вези члана 413. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 – УС, и 55/14) и утврдио да ревизија тужиље није дозвољена.

Одредбом члана 441. ЗПП је прописано, да, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Полазећи од природе предмета спора, да је предмет тужбеног захтева поништај као незаконитог акта туженог – обавештења о избору кандидата за пријем у радни однос, то се у том делу не ради о парници из радног односа у спору о заснивању, постојању или престанку радног односа, због чега ревизија тужиље није дозвољена на основу цитиране одредбе члана 441. ЗПП.

Поред тога, како у овој парници није утврђена вредност предмета спора, то се као вредност предмета спора узима износ од 15.000,00 динара, на основу члана 28. Закона о судским таксама („Службени гласник РС“ број 28/94, са изменама и допунама).

Како се у овој парници тужбени захтев не односи на новчано потраживање и као вредност предмета спора узима износ од 15.000,00 динара, који износ очигледно не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то ревизија тужиље није дозвољена ни на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**